

[Winnie Møller]

undtagelsesvis for en udenlandsk myndighed anerkender faderskabet. Dette indebærer imidlertid, at den opgivne fader er gjort bekendt med retsvirkninger af faderskabet i forhold til den gældende danske lov.

Udenlandske faderskabsafgørelser er derimod i dag ikke reguleret ved lov, selv om, som det siges i bemærkningerne, det må antages, at udenlandske retsafgørelser, hvis retsvirkninger i det væsentligste svarer til virkningerne af en dansk afgørelse, vil blive lagt til grund også ved danske domstole.

Nu skabes der imidlertid med dette lovforslag generelle retsregler mellem de nordiske lande på dette område. Dette må hilses med tilfredshed, da det indebærer, at en faderskabsafgørelse truffet i ét af de nordiske lande nu umiddelbart kan lægges til grund for afgørelser vedrørende arv, navn og underhold f. eks. i et af de andre nordiske lande.

På et enkelt punkt vil jeg imidlertid gerne spørge justitsministeren på baggrund af bemærkningerne til lovforslagets § 2, om ikke der i forhold til gældende dansk lov og praksis – jeg tænker her på adoptionslovens bestemmelser i § 6 – vil være muligheder for omgælder eller lempelser, når man fra dansk side anerkender, at i Sverige kan fastsættelse af faderskab ske privat, ved at en mand anerkender faderskabet til en person over 18 år. Faderskabsanerkendelsen sker uden nogen myndigheds medvirken, blot ved at barnet godkender anerkendelsen, der samtidig skal bevidnes af 2 personer. Lever moderen i et ægteskab, hvor manden hidtil har været anset som barnets fader, er det endvidere en betingelse, at han og moderen godkender anerkendelsen. Anerkendelsen af en sådan praksis kan betyde, at det i visse sjældne tilfælde vil være muligt at flytte en arveret og derved opnå en lavere arveafgift. Det strider efter min mening noget mod den praksis, vi her i landet har anlagt på adoption af børn over 12 år, og især på adoption af børn over 18 år, hvor adoptionsgrunden skal være særdeles tungtvejende, førend der gives tilladelse, idet mulighederne for at lempe en arveafgift i tilfælde af barnløshed ellers ville være oplagte.

Men bortset fra dette specielle tilfælde, som jeg håber vi kan få nærmere belyst under udvalgsarbejdet, skal jeg anbefale lovforslaget, idet jeg er glad for, at justitsministe-

ren åbner op for at få ensartede retningslinjer i Norden på dette område.

Nathalie Lind (V):

Jeg kan på venstres vegne give tilslutning til, at vi arbejder med dette lovforslag. Vi er positivt indstillede. Jeg har forskellige ting, jeg godt vil spørge om, men jeg tror, det i vid udstrækning egner sig til udvalgsbehandling.

Der er ting i lovforslaget, som fru Winnie Møller var inde på, som også undrer mig. Mit ukendskab til andre nordiske landes familieret er altså større, end jeg selv vidste. Jeg undrer mig over, at man i Norge ligesom kan udmelde en barnefader, men det er jo en norsk afgørelse.

Der er én ting, jeg godt vil spørge justitsministeren om, resten skal jeg tage op i udvalget. Der står i § 2, at fastsættelse af faderskab i Finland, Island, Norge eller Sverige, der er sket på anden måde end ved dom, har bindende virkning her i landet. I lovforslagets bemærkninger står der noget om, at der er ikke noget geografisk knyttet til dette. Jeg vil egentlig spørge: hvorfor har man så ikke valgt en anden formulering? Hvorfor står der ikke, at fastsættelse af faderskab over for henholdsvis en finsk, norsk eller svensk myndighed, der er bemyndiget hertil, har den og den virkning? Jeg synes egentlig, det ville være en mere dækkende formulering.

Men som sagt, vi er positive. Jeg har en del spørgsmål, men dem vil jeg forbeholde til udvalget.

Annelise Gottfredsen (KF):

Også vi fra det konservative folkepartis side kan give tilslutning til dette lovforslag, om end der er nogle tekniske detaljer, som vi også finder man bedre kan drøfte under udvalgsbehandlingen.

Vi kan se, at der fra finsk side er taget forbehold over for de nævnte forhold, hvor man i Sverige kan anerkende faderskab til en person over 18 år. Det er en af de ting, vi også ønsker belyst lidt mere grundigt. Men i øvrigt tilslutter vi os.

Glistrup (FP):

Ude over Jorden findes der som bekendt mere end 200 forskellige nationale retssystemer. Det er noget, som man fra gammel tid